

Sygn. akt II KO 2/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **A. P.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 lutego 2019 r.,

jej wniosku o wznowienie postępowania

w sprawie Sądu Rejonowego w P. o sygn. akt II K [...],

zakończoną postanowieniem Sądu Najwyższego o sygn. akt II KZ 36/18,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

W dniu 9 stycznia 2019 r. oskarżycielka prywatna A. P. wystąpiła do Sądu Najwyższego z wnioskiem o wznowienie postępowania zakończoną postanowieniem z dnia 12 grudnia 2018 r. W uzasadnieniu zawarła argumentację identyczną, jak w poprzednim wniosku o wznowienie postępowania, którego przyjęcia odmówiono jako niedopuszczalnego z mocy ustawy zarządzeniem Sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 września 2018 r. (sygn. akt II AKo [...]), utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2018 r. (sygn. akt II KZ 36/18).

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2019 r. zarejestrowano wniosek w repertorium KO, jako wniosek o wznowienie postępowania zakończoną postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie o sygn. akt II KZ 36/18.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Rozpoznawany wniosek nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na powiązanie jego treści z podstawami wznowienia postępowania określonymi w art. 540 § 1 pkt 1 i 2, § 2 i § 3 k.p.k., czy też w art. 542 § 3 k.p.k. Wnioskodawczyni wskazała bowiem na tezy dwóch wyroków Sądu Najwyższego (z dnia 18 marca 1981 r., sygn. I PRN 8/81 i z dnia 8 lipca 2015 r., sygn. SDI 24/15), które dotyczą sytuacji procesowych niemających nic wspólnego z postępowaniem wznowieniowym, a także na okoliczność braku zawiadomienia o terminie posiedzenia, które zgodnie z art. 544 § 3 k.p.k., nie jest wymagane. Co więcej, w rozpoznawanym obecnie wniosku A. P. odwołuje się do tożsamyh okoliczności, które stanowiły już podstawę poprzedniego wniosku o wznowienie postępowania. Powyższe, w myśl art. 545 § 3 k.p.k., przesądza o oczywistej bezzasadności obecnie złożonego przez nią wniosku o wznowienie postępowania.

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.